

Fragil

Ileana

Dimineața a devenit tot mai fragilă,
Coboară încet treapta visului către ziuă.
Îi sângerează timpul care îi bate în piept
Când repede spre amurg, când către zori prea încet.

Se rătăcește viața prin trupul despuiat de frunze,
Prin mâinile lui mâine cad stropii acestei zile.
Ce dimineață vie se cațără spre noapte
Neînțelegând că drumul duce direct spre moarte!

O prea fragilă ață, din ghemul tors de viața,
Se despletește amurguri și se împletește în creangă.
Contur înmugurit de clipe, prea fragilă
stă floarea acestei zile! Va înflori și mâine?

Făptură încondeiată în palide veșminte,
Tu clipă adormită pe ramurile aprinse,
Fragilă nestemată pe pieptul acestui timp!
Din mâine, deșirat cad clipele în plâns...

Se pierd apoi în lacrimi și-n urmă numai dor
Și o rană, ascunde timpul de ochiul muritor
Și amăgitor în vise atrage alte zile
în timp ce-n pumnii strânși, se ascund și pier, fragile...

16.05.2019